

ת"פ 35647/11/15 - מדינת ישראל נגד יוסף סמרי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 35647-11-15 מדינת ישראל נ' סמרי
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט שלמה מיכאל ארדמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יוסף סמרי

הכרעת דין

בתיק זה מואשם הנאשם כי בשטח המוגדר כחקלאי אשר נאסרה בו בניה בלא תכנית מפורטת תקפה, והרשום על שם אביו ודודו של הנאשם, שטח לגביו אביו המנוח של הנאשם אף הורשע באשר למבנה בשטח 40 מ"ר, חומה בשטח של 10 מ"ר והכשרת שטח בשטח של 100 מ"ר, השתמש הנאשם במבנה ששטחו היום כ- 57 מ"ר, בנה מרפסת הכוללת רצפת בטון בשטח של כ- 107 מ"ר ומעליה סככת ברזנט ועץ בשטח של 76 מ"ר, בנה מבנה נוסף בשטח של כ- 105 מ"ר, והאריך חומה מ- 10 מ"ר ל- 17 מ"ר.

בישיבת ההקראה שהתקיימה ביום 1.2.16 טען הנאשם כי לא בנה דבר וכי השימוש במקרקעין הינו של ילדיו.

בתיק זה התקיימו מספר ישיבות הוכחות בהן נשמעו עדי המאשימה וכן עדי ההגנה, אם כי על אף שבישיבה מיום 2.1.19 הודיע ב"כ הנאשם כי אין בכוונתו להביא עדים נוספים, וכל שנותרה הינה השלמת חקירתו של המומחה מטעם ההגנה מר שרון אסיף, בחר ב"כ הנאשם שלא להתייבב, על אף שהבקשה לדחיית הדיון נדחתה על ידי, בטענה למחלה, טענה שנדחתה על ידי מאחר ולא נתמכה בכל אישור ממשי אלא באישור סתמי שאין בו פירוט המחלה או תסמיניה. לדיון התייצב הנאשם עצמו בלבד, וגם המומחה מטעמו לא טרח להתייבב להשלמת חקירתו. בישיבה האמורה, נשמעו סיכומי המאשימה בעל פה. לפני משורת הדין ולבקשת הנאשם אפשרתי לב"כ הנאשם להגיש את טיעוניו בכתב, אך ב"כ הנאשם בחר גם הפעם שלא לכבד את החלטת בית המשפט ולא הגיש את טיעוניו. יצוין כי זו לא הפעם הראשונה, שבה בוחר הנאשם או בא כוחו שלא להתייבב, ובעבר בישיבה קודמת כבר ניתנה הכרעת דין, אותה ביטל לאחר מכן בית המשפט לפני משורת הדין.

בנסיבות האמורות, בהן בחר הנאשם לוותר על טיעון בעל פה ולהסתפק בטיעון בכתב, אין מניעה לפעול בדרך זו (השווה: ע"פ 2985/10 **חאמד נ' מדינת ישראל** [ניתן ביום 20.1.2011]; ע"פ 7919/10 **עבאס נ' מדינת ישראל**)

[ניתן ביום 21.9.2011]; רע"פ 5533/11 פלוני נ' מדינת ישראל [ניתן ביום 20.7.2011]. משבחר הנאשם שלא להגיש סיכומיו אין לו אלא להלין על עצמו (ראה הלכת עבאס דלעיל) ולמעשה הינו מתחמק ממשפטו (השווה: ע"פ 10736/04 כהן נ' מדינת ישראל [ניתן ביום 26.9.2006]; ע"פ 1632/95 משולם נ' מדינת ישראל, פ"ד מט (5) 534, 549-550 (1996)).

אגש אפוא לגוף העניין. לאחר ששמעתי את דברי ב"כ המאשימה וראיותיה, נחה דעתי כי יש לראות בנאשם כמי שבנה מבנים במקרקעין נשוא כתב האישום או כמי שיש לראותו כמוחזק כבעלים של המקרקעין וכן כמי שהינו בעלים משותף של המקרקעין נוכח ירושת האב שהיה הבעלים קודם לכן, וכן מי שהיה משתמש בפועל במקרקעין והמבצע בפועל את העבודה נשוא כתב האישום (ראה לעניין זה את הפרשנות המרחיבה שניתנה בע"פ 4603/90 גבירצמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מז (2) 529 (1993)). בעניין זה נחה דעתי מצילומי האוויר והצילומים השונים שנעשו כי אכן בוצעה בניה בפועל וכי אכן המבנה משמש כמגורים ולא כמבנה חקלאי ובכל מקרה לא הובאה בפניי כל ראיה כי מבצע הבניה הוא אדם אחר לרבות מי מהאחים של הנאשם או כי המשתמש הינו אדם אחר. מה גם שהנאשם צולם במקרקעין נשוא האישום. השימוש במבנה ובדיר הוא במפורש שימוש ביתי ולא לכל צרכים חקלאיים.

הוכח בפניי מהמוצג ת/19 כי לא ניתן היה לבנות במקרקעין או להשתמש במקרקעין בלא תכנית מפורטת ובלא היתר כדין על ידי הועדה המחוזית, בהיות שעסקינן באזור שהינו גן לאומי וכן כי לא הוצא היתר כלשהו לבניה במקום ואף לא הוגשה בקשה להיתר לוועדה המחוזית.

אני דוחה את טענת הנאשם כי כביכול השימוש במבנה אינו למגורים וכי נערך לצורך חתונה בלבד. לא הובאה כל ראיה לחתונה הנטענת, מועדה, קיומה במקרקעין, הזמנת אורחים, ציוד ומנות למקום, ומדובר בטענה שנטענה בעלמא ומהווה גם גרסה כבושה. גם מהצילומים עולה שימוש למגורים. כך למשל, קיומם של שטיח, מחשב וריהוט ביתי אחר ואנטנת לוויין. עוד הוכחו שימוש במטבח חיצוני, ומחסן בו מאוחסן ציוד משרדי. עוד הוכחה מרפסת חיצונית ובה שולחן וכסאות וברזנט כגג. כן הוכח ריצוף. מומחה ההגנה לא שלל עובדות אלה וכל שהתבקש הוא להעיד על צילומי אוויר משנת 1965. עד המאשימה העיד כי מכיר את המקום, וכי קודם לכן המבנה לא נעשה בו שימוש והיה נטוש. גם לא הובאה בפני כל ראיה לשימוש של אחי הנאשם או בניה שלהם במקרקעין.

בנסיבות האמורות, די לי בכל הראיות שהובאו כדי לקבוע שהאישום הוכח.

אשר על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות של בניה ושימוש חורג במקרקעין בלא היתר ובניגוד לתכנית - עבירות על פי סעיף 204(א) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (נוסח ישן).

אני קובע התיק לטיעונים לעונש ליום 26.9.19 שעה 11:00.

ככל ולא יתייצב הנאשם לדין עלול בית המשפט לדון בהעדרו.

המזכירות תשלח את הכרעת הדין לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה וכן באימייל ובפקסמיליה

ניתנה היום, י"ז סיוון תשע"ט, 20 יוני 2019, בהעדר הצדדים.